

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 887

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 octombrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 493 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	2–3
Decizia nr. 563 din 18 septembrie 2018 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide	4–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.574. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Autorității Navale Române	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Rodata — S.R.L. din București în Dosarul nr. 27.878/212/2010 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.518D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege criticate, statuând că acestea nu contravin dispozițiilor art. 21 din Legea fundamentală. Referitor la căile de atac, legiuitorul poate reglementa termenul de exercitare, forma și conținutul acestora, instanța la care pot fi depuse, competența și modul de judecată, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederi constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 148 din 9 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 27.878/212/2010, **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Societatea Rodata — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de constatare a nulității absolute parțiale a unui contract de vânzare-cumpărare și a nulității absolute a unui act adițional, acțiune aflată în stadiul procesual al recursului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale prin omisiunea reglementării momentului până la care se pot depune motivele de recurs în situația în care calea de atac împotriva unei hotărâri pronunțate la fond este recalificată de instanță, din apel, în recurs. Astfel, în cazul în care instanța care soluționează calea de atac o califică, din apel, în recurs, iar partea care a declarat calea de atac a apelului — așa cum era menționat în hotărârea de la fond — o motivează la prima zi de înfățișare, se invocă

excepția decăderii din dreptul de a motiva recursul, care este declarat nul ca urmare a nemotivării în termen, deși partea s-a conformat întocmai dispozițiilor pronunțate de instanța de fond cu privire la calea de atac. În acest fel se îngreșează accesul liber la justiție, se încalcă dreptul la un proces echitabil și se nesocotește dreptul de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

6. **Tribunalul Constanța** — Secția II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând cele reținute de Curtea Constituțională, precum și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în sensul că dreptul de acces la justiție nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât recalificarea căii de atac, din apel, în recurs și, în consecință, respingerea recursului ca fiind lovit de nulitate din cauza nemotivării acestuia în termenul prevăzut de lege constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii, ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următoarea redactare:

— Art. 303 alin. 1 și 2: „*Recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs.*”

Termenul pentru depunerea motivelor se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă recursul s-a făcut mai înainte.”

— Art. 306 alin. 1: „*Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.*”

12. Alin. 2 al art. 306, la care face referire textul mai sus reprodus, prevede că „*Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbatere părților.*”

13. Având în vedere că textele de lege criticate, deși abrogate prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, continuă

să fie aplicabile cauzei deduse judecății, sunt incidente cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din iunie 2011, potrivit cărora sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

14. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 129 privind dreptul de a exercita căile de atac.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în cauza în care aceasta a fost ridicată, instanța a considerat că, față de obiectul cererii, evaluabil în bani și cu o valoare inferioară cuantumului de 100.000 lei, sentința pronunțată de prima instanță era susceptibilă de a fi atacată cu recurs, potrivit art. 282¹ din Codul de procedură civilă din 1865, iar nu cu apel, așa cum era menționat în hotărârea instanței de fond. Autorul excepției a arătat că s-a conformat celor înscrise în sentință referitor la calea de atac a apelului, dar instanța investită cu soluționarea căii de atac a admis excepția decăderii din dreptul de a motiva recursul și, în consecință, a constatat nulitatea acestuia. În acest context, Curtea reține că, dacă sentința pronunțată de prima instanță ar fi fost atacabilă cu apel, termenul de motivare a acestuia ar fi fost până la prima zi de înfățișare, potrivit art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, pe când cererea de recurs trebuie motivată chiar în cuprinsul acesteia sau înăuntrul termenului de recurs, așa cum prevede art. 303 alin. 1, adică în 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel, conform art. 301 din același cod.

16. Față de această împrejurare, Curtea observă că, potrivit art. 261 alin. 1 pct. 7 din Codul de procedură civilă din 1865, în hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești trebuie menționată calea de atac ce se poate introduce împotriva acestora și termenul în care se poate exercita. O asemenea mențiune nu are, însă, valoare absolută, o eventuală eroare a judecătorului cu privire la aceste aspecte nefiind de natură să afecteze desfășurarea procesului civil în condițiile prevăzute de normele procedurale în vigoare, având în vedere că acesta este guvernat de reguli clare, înscrise în Codul de procedură civilă, pe care părțile trebuie să le urmeze cu bună credință, exercitându-și drepturile procesuale conform rigorilor impuse de acestea. Această concepție cu privire la legalitatea căilor de atac se regăsește și în cuprinsul actualului Cod de procedură civilă,

care precizează explicit, la art. 457, faptul că „*hotărârea judecătorească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei*”. Cu privire la acest din urmă text de lege, Curtea Constituțională a arătat că principiul legalității căii de atac nu face altceva decât să stabilească expres că legea este cea care recunoaște sau nu dreptul la exercitarea unei căi de atac, iar nu judecătorul sau părțile dintr-un proces (Decizia nr. 41 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 24 mai 2017 paragraful 13).

17. De altfel, într-o situație asemănătoare celei din cauza de față, Curtea a apreciat, prin Decizia nr. 769 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, că recalificarea căii de atac din apel în recurs și, în consecință, respingerea recursului ca fiind lovit de nulitate din cauza nemotivării acestuia în termenul prevăzut de lege constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de competența instanțelor judecătorești, iar nu de cea a instanței de contencios constituțional. Tot astfel, prin Decizia nr. 41 din 31 ianuarie 2017, mai sus citată, Curtea a apreciat că susțineri similare, formulate în acea cauză, nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci privesc modul de interpretare și aplicare a textelor legale de către instanțele de judecată, iar eventualele greșeli ale acestora ori consecințele astfel generate nu pot reprezenta motive de neconstituționalitate care ar putea fi cenzurate pe calea controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, întrucât aceasta „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii. Ca atare, excepția este inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 97 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 20 aprilie 2016). Așadar, eventualele greșeli de aplicare a legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 188 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 19).

18. Totodată, ținând cont și de faptul că autorul prezentei excepții motivează pretinsa neconstituționalitate prin prisma unei omisiuni de reglementare cu privire la termenul de motivare a căii de atac în ipoteza în care aceasta este calificată din apel în recurs, excepția apare, și din această perspectivă, ca inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 alin. 1 și 2 și art. 306 alin. (1) din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Rodata — S.R.L. din București în Dosarul nr. 27.878/212/2010 al Tribunalului Constanța — Secția II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 18 septembrie 2018

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților, în temeiul prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/0931 din 10 iulie 2018, Secretarul General al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.820 din 11 iulie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.092L/2/2018.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorul susține că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4), art. 64 și art. 119 din Constituție. Așadar, constituirea unei comisii parlamentare de anchetă pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide este neconstituțională, fiind contrară atât dispozițiilor din Legea fundamentală invocate, cât și prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază. Or, conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 191/1998, *„Activitatea Serviciului de Protecție și Pază este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și este controlată de Parlament, prin comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională.”* Arată că, în conformitate cu legea, Parlamentul are o comisie care controlează activitatea Serviciului de Protecție și Pază, astfel încât nu există nicio rațiune pentru care Parlamentul să constituie o altă comisie specială care să desfășoare activitatea unei comisii permanente a Parlamentului, care are aceeași menire. În acest fel, s-ar crea o slăbire a rolului pe care îl au comisiile permanente ale Parlamentului, prin crearea a două comisii care să desfășoare aceeași activitate.

4. Invocă considerente ale Deciziei nr. 720 din 15 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 18 ianuarie 2018, paragraful 41, potrivit căruia „[...] în vreme ce prima categorie [s.n. comisia permanentă a Parlamentului] are plenitudine de analiză, verificare și evaluare a activității autorității publice aflate sub control parlamentar, sub toate

aspectele în care autoritatea publică desfășoară atribuții, comisia de anchetă are un rol limitat la verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative. Ambele categorii de comisii întocmesc rapoarte prin care stabilesc concluzii, răspunderi și măsuri care se impun, la nivelul Parlamentului. Pe de altă parte, în vreme ce o comisie permanentă de control, așa cum arată și titulatura, își exercită competența de control pe toată durata mandatului Parlamentului, desfășurând activități de verificare periodice și continue, în cazul comisiilor de anchetă, acestea acționează pe o perioadă determinată de timp, încetându-și activitatea după efectuarea anchetei și prezentarea concluziilor către plenul Parlamentului. Așa fiind, având în vedere sfera atribuțiilor și perioada de exercitare a acestora, Curtea constată că, în situația în care cauzele sau împrejurările în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative sunt legate de activitatea unei autorități publice aflate sub control parlamentar, competențele celor două tipologii de comisii se suprapun [...]”. Așadar, constituirea unei comisii de anchetă trebuie să aibă la bază existența unor date și informații concrete susținute de probe concludente privind evenimentele și faptele care sunt supuse controlului comisiei, în caz contrar, acest demers având caracter abuziv și nelegal.

5. Totodată, invocă și Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 23 aprilie 2018, în care Curtea Constituțională a statuat că există dispoziții exprese cu privire la controlul parlamentar exercitat prin comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, iar aceste dispoziții se referă la activitatea Serviciului de Protecție și Pază, precum și la activitatea Serviciului de Telecomunicații Speciale. În aceste condiții, susține că, acolo unde legea prevede expres controlul parlamentar asupra unei autorități publice, acesta se va realiza în formele prevăzute de lege, prin intermediul comisiilor permanente de control al activității autorităților publice, reglementate concret de lege, respectiv prin intermediul rapoartelor de activitate pe care autoritățile publice sunt obligate să le prezinte periodic în fața celor două Camere, în ședința comună, după caz. Prin urmare, apreciază că nu există niciun motiv pentru care Parlamentul să înființeze o nouă comisie specială de anchetă pentru activitatea Serviciului de Protecție și Pază, atât timp cât există deja o comisie permanentă cu același obiect de activitate. Înființarea comisiei de anchetă ar însemna o dublare a activității unei comisii deja existente și o reducere a rolului pe care îl au comisiile permanente ale Parlamentului.

6. În continuare arată că, în cadrul Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, nu se face nicio referire la evenimente/acțiuni care constituie fapte concrete, relevante asupra interesului public general, a căror existență ar determina un impact negativ asupra societății, ci doar se stabilește competența comisiei de anchetă de a verifica o serie de aspecte care țin de activitatea curentă din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, în acest fel, hotărârea astfel adoptată fiind contrară dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituție. Constituirea comisiei

de anchetă, prin Hotărârea Parlamentului nr. 31/2018, deturneză scopul instituirii acestor comisii, dar și natura acestui organ de lucru al Parlamentului, care prin obiectivele propuse trebuie să răspundă „imperativului politic și social de a clarifica anumite aspecte de mare importanță pentru viața publică a comunității”.

7. Totodată, susține că, date fiind raporturile constituționale dintre Parlament și Serviciul de Protecție și Pază, instituirea unui control ierarhic, prin intermediul acestei comisii de anchetă, aduce atingere și principiului separației puterilor în stat, în condițiile în care regimul Serviciului de Protecție și Pază este cel al unei structuri autonome, parte a puterii executive, încălcându-se art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală. În acest sens, invocă atât dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 191/1998, potrivit cărora „*Serviciul de Protecție și Pază este organ de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, specializat în asigurarea protecției demnitarilor români, a demnitarilor străini pe timpul șederii lor în România, a familiilor acestora, în limitele competențelor legale, precum și în asigurarea pazei sedii de lucru și a reședințelor acestora, potrivit hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării.*”, cât și prevederile art. 3 alin. (1) din același act normativ.

8. În concluzie, solicită să se constate neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, în ansamblul său, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (4), art. 64 alin. (4) și art. 119 din Constituție coroborat cu art. 1 și art. 3 din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului pentru a comunica punctul de vedere al birourilor permanente.

10. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. XXXV/4331 din 11 septembrie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.743 din 11 septembrie 2018, prin care se arată că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 corespunde întru totul dispozițiilor constituționale, legale și regulamentare și, în consecință, cere Curții Constituționale să respingă sesizarea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

11. Pentru început, reține o serie de aspecte de ordin general, respectiv faptul că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 a fost adoptată în temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituție și ale art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 206/2018, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că Hotărârea Parlamentului României nr. 11/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea activității directorului Serviciului de Protecție și Pază, domnul Pahonțu Lucian-Silvan, și a modului în care este posibil ca acesta să fi implicat instituția în activități care excedează cadrului legal de funcționare este neconstituțională. Astfel, din analiza comparativă a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018 și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 rezultă că din hotărârea a cărei constituționalitate este contestată în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.092L/2/2018 au fost eliminate acele prevederi ale Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018 declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 206/2018. Reține că adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 este motivată de aceleași considerente care au stat la baza adoptării Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018, și anume posibilele implicări ale Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice, deși această autoritate publică funcționează ca

structură militară, fiind imparțială, prin natura sa, față de orice partid politic. În plus, înființarea unei comisii parlamentare de anchetă prin Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 a avut în vedere, așa cum se precizează în preambulul acesteia, și „*declarațiile viceprim-ministrului Paul Stănescu, potrivit cărora un emisar din partea directorului Serviciului de Protecție și Pază i-ar fi solicitat colaborarea cu acest serviciu, în schimbul susținerii politice pentru preluarea conducerii Partidului Social Democrat*”.

12. Biroul permanent al Senatului consideră că este urgent și absolut necesar ca aceste aspecte să facă obiectul unei anchete parlamentare speciale, cu participarea reprezentanților grupurilor parlamentare din cele două Camere legislative. Or, obiectul anchetei parlamentare depășește în mod evident specializarea comisiilor permanente pentru apărare, ordine publică și siguranță națională. Aceste două comisii permanente exercită un control parlamentar general asupra Serviciului de Protecție și Pază, potrivit art. 3 din Legea nr. 191/1998. Controlul parlamentar asupra activității Serviciului de Protecție și Pază are în vedere evaluarea modului în care această autoritate publică își îndeplinește atribuțiile prevăzute în legea sa de organizare și funcționare. Observă că, potrivit preambulului Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, ipotetica implicare a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și declarațiile domnului Paul Stănescu, viceprim-ministru, nu au nimic comun cu atribuțiile legale ale Serviciului de Protecție și Pază. Cercetarea și evaluarea acestor aspecte depășesc atribuțiile comisiilor permanente pentru apărare, ordine publică și siguranță națională. În plus, consideră că este necesar să se analizeze care ar fi natura colaborării unui lider al unui partid politic cu Serviciul de Protecție și Pază, deoarece o astfel de „colaborare” nu este prevăzută nici în Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, și nici în Legea partidelor politice nr. 14/2003.

13. Mai reține că, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 191/1998, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Serviciul de Protecție și Pază colaborează cu ministere și organe de specialitate care îi pot da sprijinul necesar îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege. Legea nr. 191/1998 nu se referă la o ipotetică colaborare a acestui serviciu specializat cu persoane fizice și, de aceea, o anchetă parlamentară specială este necesară, întrucât aspectele vizate prin înființarea comisiei parlamentare speciale nu au legătură cu domeniul de competență al comisiilor permanente pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Senat și Camera Deputaților, nici cu apărarea României, nici cu siguranța națională, nici cu ordinea publică. În aceste condiții, dacă declarațiile viceprim-ministrului, domnul Paul Stănescu, se adevăresc ca urmare a anchetei parlamentare care urmează să se efectueze, demersul unor persoane din cadrul Serviciului de Protecție și Pază contravine principiului constituțional al pluralismului, consacrat în art. 8 din Constituție. De asemenea, nicio dispoziție din Legea partidelor politice nu prevede implicarea Serviciului de Protecție și Pază sau a oricărei alte autorități publice în desemnarea sau schimbarea conducerii unui partid politic. De asemenea, Serviciului de Protecție și Pază îi este interzisă interferența în activitatea partidelor politice. Încălcarea principiului pluralismului politic nu are nicio legătură cu apărarea națională, cu ordinea publică și nici cu siguranța națională. Consideră că acesta este motivul principal pentru care Parlamentul a decis să înființeze o comisie parlamentară specială de anchetă, ai cărei membri să nu fie afectați de rutina procedurilor și metodelor specifice comisiilor de apărare, în condițiile în care este dreptul suveran al Parlamentului de a-și alege procedurile constituționale și regulamentare prin care își îndeplinește funcțiile conferite prin Constituție. Totodată, consideră că amestecul unei structuri militare cu profil de organism cu atribuții în domeniul siguranței

naționale în activitatea unui partid politic afectează în mod direct și grav esența statului de drept, cu repercusiuni asupra funcționării democratice a întregului sistem politic. Gravitatea declarațiilor domnului Paul Stănescu, viceprim-ministru al Guvernului, privind propunerea de colaborare cu Serviciul de Protecție și Pază, ce i s-ar fi făcut de către un „emisar din partea directorului Serviciului de Protecție și Pază”, este amplificată de faptul că activitatea serviciului respectiv este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării. Cum declarațiile domnului Paul Stănescu, viceprim-ministru al Guvernului României, au căpătat notorietate publică internă și internațională, prin referirea la acestea în preambulul Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, este imperios necesar ca ele să fie cât mai repede verificate și clarificate de comisia specială de anchetă.

14. Cu privire la fondul criticii de neconstituționalitate aduse Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, consideră că aceasta ridică o problemă de principiu în dreptul parlamentar, respectiv conflictul de competență între două categorii de comisii ale Camerelor legislative — comisiile permanente și comisiile speciale. Apreciază însă că ambele categorii de comisii, în calitatea lor de organe de lucru ale Camerei Deputaților și Senatului, sunt îndrituite să exercite controlul parlamentar, în temeiul dispozițiilor regulamentare. De pildă, Comisia permanentă pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Senat efectuează, potrivit art. 69 lit. c) din Regulamentul acestei Camere, anchete parlamentare și prezintă rapoarte Biroului permanent. Spre deosebire de comisiile permanente, comisiile speciale de anchetă exercită controlul parlamentar din însărcinarea plenului Camerei Deputaților sau al Senatului. În acest caz, Camerele legislative fixează, prin hotărârea de înființare a comisiei speciale de anchetă, obiectul de activitate a comisiei. Cu alte cuvinte, controlul parlamentar exercitat de o comisie specială de anchetă este un control circumstanțiat la anumite aspecte și, în același timp, este un control temporar.

15. Susține că înființarea, prin hotărârea parlamentară criticată, a unei comisii speciale de anchetă este o chestiune de oportunitate, Parlamentul preferând, în acest caz, să confere unei astfel de comisii competența de a exercita temporar un control parlamentar particularizat la anumite aspecte. Totodată, opțiunea Parlamentului, criticată de semnatarul sesizării, este și un drept suveran al forului legislativ, dar și o aplicare a art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, care reglementează constituirea comisiilor de anchetă parlamentară, atunci când se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative (în acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 206 din 3 aprilie 2018). Consideră că decizia Parlamentului de a înființa o comisie specială de anchetă respectă jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că, în exercitarea funcției de control, forul legislativ este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe care Constituția, legile și propriile regulamente de organizare și funcționare i le pune la dispoziție, comisiile parlamentare, deși consacrate constituțional, având doar un rol auxiliar în formarea deciziei finale a Parlamentului (Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 64), iar atribuția corespunzătoare funcției de control se realizează prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă, fără a distinge între cele două categorii de comisii (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 72).

16. Comisiile permanente ale Camerelor legislative cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale au o competență generală în domeniul lor de activitate, în timp ce o comisie specială de anchetă are o competență limitată la obiectivele fixate chiar în hotărârea

parlamentară prin care a fost înființată. Apreciază ca fiind relevantă, din acest punct de vedere, Decizia Curții Constituționale nr. 720 din 15 noiembrie 2017, paragraful 41, prin care instanța de control constituțional a examinat comparativ sfera competențelor celor două categorii de comisii parlamentare și a statuat că, în vreme ce comisiile permanente au plenitudine de analiză, verificare și evaluare a activității autorității publice aflate sub control parlamentar, sub toate aspectele în care autoritatea publică respectivă desfășoară activități, comisia de anchetă are un rol limitat la verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative. Arată, totodată, că, în Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 73, Curtea a statuat că „în cazul autorităților publice aflate sub control parlamentar exercitat prin intermediul comisiilor permanente, împrejurările concrete în care s-a desfășurat un anumit eveniment sau acțiune sunt investigate de respectiva comisie, în virtutea plenitudinii sale de control, sau pot fi investigate de o comisie specială de anchetă, înființată expres pentru cercetarea evenimentului sau acțiunii alegate.”

17. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 2/8.064 din 11 septembrie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.745 din 11 septembrie 2018, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

18. Cu privire la criticile potrivit cărora Parlamentul a înființat o nouă comisie specială de anchetă pentru activitatea Serviciului de Protecție și Pază, cu încălcarea principiului separației puterilor în stat, instituind un control ierarhic prin intermediul acestei comisii de anchetă, comisie ce se pretinde a fi lipsită de un obiect concret de cercetare, precum și cu privire la afirmația autorului sesizării potrivit căreia înființarea comisiei mai sus menționate ar dubla activitatea comisiilor permanente competente ale Parlamentului și, totodată, ar reduce rolul pe care aceste comisii îl au, Biroul permanent al Camerei Deputaților invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, în care s-a statuat faptul că ancheta parlamentară este o expresie a funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale. Astfel, în virtutea rolului constituțional pe care îl are Parlamentul, constituirea acestei comisii speciale de anchetă nu contravine principiului separației puterilor în stat prevăzut la art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, ci, dimpotrivă, această funcție de control a forului legislativ derivă în mod direct și legitim din calitatea sa de organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, atribute conferite de art. 61 alin. (1) din Constituție. De asemenea, consideră că instituirea unui control parlamentar exercitat de comisia specială de anchetă înființată în acest sens asupra activității Serviciului de Protecție și Pază, ca structură autonomă organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, nu încalcă prevederile art. 119 din Legea fundamentală care prevede faptul că, „Consiliul Suprem de Apărare a Țării organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională, participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau de restabilire a păcii” și ale art. 3 din Legea nr. 191/1998, cu modificările și completările ulterioare, ale cărui dispoziții prevăd că activitatea Serviciului de Protecție și Pază este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și este controlată de Parlament. Controlul civil asupra activității acestui serviciu militar, parte componentă a sistemului național de apărare, trebuie să fie unul real, efectiv, susceptibil a determina decizii adecvate, pertinente și judicioase ale forului de control. Or, critica autorilor sesizării de neconstituționalitate apare cu atât mai nefondată cu cât controlul parlamentar este prevăzut în mod

expres de cadrul legal ca o garanție a respectării principiului statului de drept, specific democrației constituționale.

19. Biroul permanent al Camerei Deputaților consideră că niciunul dintre obiectivele comisiei de anchetă nu obstrucționează atribuțiile Președintelui României în domeniul apărării și nici nu interferează cu atribuțiile Consiliului Suprem de Apărare a Țării și nu poate fi vorba de restrângerea unor drepturi sau libertăți. Arată că art. 1 din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 are o succesiune logică a soluțiilor preconizate, acestea fiind redactate sub forma identificării, determinării, verificării, aceste formulări fiind strict de natură procedurală, de control. Or, critica autorilor sesizării de neconstituționalitate este cu atât mai nefondată cu cât controlul parlamentar este prevăzut în mod expres în cadrul legal ca o garanție a respectării principiului statului de drept, specific democrației constituționale.

20. În ceea ce privește încălcarea art. 64 din Constituția României, în total dezacord cu autorul sesizării, Biroul permanent al Camerei Deputaților arată că, în jurisprudența sa în materie, Curtea Constituțională a statuat că izvorul de drept al reglementării unei comisii de anchetă parlamentară constă în însăși Legea fundamentală care, la titlul III — „Autorități publice”, capitolul I — „Parlamentul”, secțiunea 1 — „Organizare și funcționare”, la art. 64 alin. (4), cu denumirea marginală „Organizarea internă”, prevede că „Fiecare Cameră își constituie comisia permanentă și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune.” De asemenea, dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului reglementează constituirea comisiei de anchetă parlamentară, atunci când se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și pentru stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor care se impun, la nivelul Parlamentului. Scopul final al anchetei comisiei îl reprezintă transparența, informarea publicului cu privire la chestiuni care afectează *res publica*, neputându-se vorbi despre încălcarea normelor și principiilor constituționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 64, în care s-a statuat că „În exercitarea funcției de control, Parlamentul este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe care Constituția, legea și propriile regulamente de organizare și funcționare i le pune la dispoziție, comisiile parlamentare, deși consacrate constituțional, având doar un rol auxiliar în formarea deciziei finale a forului legislativ.” Legiuitorul a decis, așadar, să nu limiteze sau să restrângă sfera și domeniile în care pot fi constituite comisii speciale. Totodată, conform Comisiei de la Veneția, trebuie să se plece de la principiul că nimeni nu poate împiedica Parlamentul — instituție autonomă distinctă de justiție — să își desfășoare propria anchetă.

21. Cât privește critica potrivit căreia această comisie specială nu ar avea un obiect concret de cercetare și nu vizează posibile evenimente sau acțiuni care s-au petrecut și care au produs efecte negative și, mai mult, și-ar însuși din atribuțiile comisiilor parlamentare permanente, Biroul permanent al Camerei Deputaților subliniază că textele constituționale și reglementare permit constituirea de comisii speciale pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii. De asemenea, arată că un alt argument în considerarea faptului că aceste comisii speciale nu preiau din atribuțiile comisiilor permanente este instituirea unui termen determinat de lucru; deși ambele categorii de comisii întocmesc rapoarte prin care stabilesc concluzii, răspunderi și măsuri care se impun, la nivelul Parlamentului, comisia permanentă își exercită competența de control pe toată durata mandatului Parlamentului, iar în cazul comisiilor de anchetă, acestea acționează pe o perioadă determinată de timp, încetându-și

activitatea după efectuarea anchetei și prezentarea concluziilor către plenul Parlamentului. Comisia trebuie să fie aptă a efectua o verificare reală și eficientă, astfel încât rezultatul, materializat în raportul prezentat plenului Parlamentului, să poată fi dezbătut și urmat de o decizie corespunzătoare. Totodată, reține că, din analiza comparativă a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018 cu cele cuprinse în Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018, modificată în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 206 din 3 aprilie 2018, reiese faptul că dispozițiile acestei din urmă hotărâri au fost puse în acord cu decizia instanței de control constituțional precitată și cu întreg cadrul constituțional.

CURTEA,

examinând sesizările de neconstituționalitate, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. I) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018.

23. În vederea soluționării prezentelor sesizări, Curtea procedează, mai întâi, la verificarea admisibilității acestora. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului trebuie realizată prin raportare la art. 146 lit. I) din Constituție și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.”

24. În primul rând, Curtea constată că actul juridic supus controlului este o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, deci un act care poate face obiect al controlului de constituționalitate.

25. În al doilea rând, analizând dispoziția legală, Curtea reține că titularii ai dreptului de a sesiza Curtea Constituțională pot fi: (i) unul dintre președinții celor două Camere, (ii) un grup parlamentar, (iii) un număr de cel puțin 50 de deputați sau (iv) un număr de cel puțin 25 de senatori.

26. Sesizarea a fost formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților, fiind semnată de liderul grupului parlamentar, astfel că sub aspectul titularului dreptului de sesizare este întrunită condiția de admisibilitate a sesizării Curții Constituționale.

27. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea în prezenta cauză a altor condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege, dat de Curte în jurisprudența sa anterioară. Sub acest aspect, o condiție de admisibilitate a sesizării privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a

se vedea deciziile nr. 53 și nr. 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014).

28. Pentru a se raporta la noțiunile menționate în jurisprudența Curții, respectiv valori, principii sau reguli constituționale, având în vedere că, în speță, critica de neconstituționalitate a hotărârii vizează nemijlocit norme consacrate de Legea fundamentală, respectiv art. 1 alin. (4), art. 64 și art. 119 din Constituție, Curtea constată că sesizarea având ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 îndeplinește condițiile de admisibilitate.

29. **Având în vedere cele precizate, apreciem că sesizarea având ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 îndeplinesc condițiile de admisibilitate.**

30. Actul de sesizare are ca **obiect al criticilor de neconstituționalitate** dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 10 iulie 2018. Criticile de neconstituționalitate vizează hotărârea Parlamentului României, în ansamblul său.

31. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 64 alin. (4) potrivit căruia fiecare Cameră își constituie comisiile permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, respectiv Camerele își pot constitui comisii comune și art. 119 referitor la Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

32. Examinând criticile de neconstituționalitate, referitor la critica autorului potrivit căreia înființarea unei comisii speciale de anchetă pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide conduce la dublarea activității comisiei permanente a Parlamentului, Curtea reține, în acord cu Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, precitată, paragraful 67, că una dintre funcțiile Parlamentului este cea de control, iar atribuția corespunzătoare acestei funcții este realizată prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă. Potrivit art. 64 alin. (4) teza întâi din Constituție, „*Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale*”. Fiind reglementate la nivel constituțional, nici legea și nici regulamentul parlamentar nu pot ignora această realitate constituțională. Prin urmare, aceste acte normative trebuie să le reglementeze în mod expres și să

instituie proceduri, instrumente și mijloace suficiente, care să dea substanță prevederii constituționale (în același sens, Decizia nr. 430 din 21 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 9 august 2017, paragraful 27, și Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 61).

33. Din analiza cadrului legislativ care dă consistență funcției de control parlamentar, Curtea a reținut că aceasta vizează, pe de o parte, potrivit art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, care sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, și, pe de altă parte, toate autoritățile publice pentru care legea proprie de organizare și funcționare prevede că se află sub control parlamentar (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 74). Cu privire la această din urmă categorie, Curtea a reținut că legea infraconstituțională poate dispune asupra controlului parlamentar realizat de către o comisie permanentă de control al activității autorității publice, reglementată concret de lege, sau cu privire la controlul parlamentar realizat prin analiza raportului de activitate pe care autoritatea publică este obligată să îl prezinte periodic (anual) în fața uneia dintre Camerele Parlamentului sau a celor două Camere, în ședință reunită.

34. Cât privește Serviciul de Protecție și Pază, Curtea a observat că sunt reglementate dispoziții exprese cu privire la controlul parlamentar exercitat asupra activității acestuia prin comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, în acest sens fiind art. 3 alin. (1) din Legea nr. 191/1998, potrivit căruia „*Activitatea Serviciului de Protecție și Pază este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și este controlată de Parlament, prin comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională*”.

35. Curtea a reținut, în acest fel, că, acolo unde legea prevede expres controlul parlamentar asupra unei autorități publice, acesta se va realiza în formele prevăzute de lege, prin intermediul comisiilor permanente de control al activității autorităților publice, reglementate concret de lege, respectiv prin intermediul rapoartelor de activitate pe care autoritățile publice sunt obligate să le prezinte periodic (anual) în fața celor două Camere, în ședință reunită, după caz (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragrafele 77 și 79).

36. Pe de altă parte, cât privește comisiile de anchetă, Curtea a reținut, în paragrafele 69—72 ale Deciziei nr. 206 din 3 aprilie 2018, prevederile din Regulamentul Camerei Deputaților, atât capitolul I — „*Organizarea Camerei Deputaților*”, secțiunea a 5-a — „*Comisiile Camerei Deputaților*”, art. 40, art. 41, cât și pct. 4 din secțiunea a 5-a a cap. I din Regulamentul Camerei Deputaților, intitulată „*Comisii de anchetă ale Camerei Deputaților*”, art. 73—79, care instituie reglementări în privința instituirii și modalității de desfășurare a activității unei comisii de anchetă parlamentară, în condițiile în care Camera Deputaților consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun. Norme cu un conținut juridic relativ similar sunt și în Regulamentul Senatului (capitolul I secțiunea a 4-a, art. 79 și art. 80) și în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului (art. 4, 9, 13, 75—77 și 81). Astfel, art. 4 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede că, la nivelul Parlamentului, se organizează comisii comune permanente ale celor două Camere, precum și comisii speciale și comisii de anchetă parlamentară. Dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului reglementează constituirea comisiilor de anchetă parlamentară, atunci când se consideră necesară clarificarea

cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și pentru stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor care se impun la nivelul Parlamentului.

37. Scopul instituirii comisiei de anchetă, dar și natura acestui organ de lucru al Parlamentului, precum și obiectivele propuse, ce răspund imperativului politic și social de a clarifica anumite aspecte de mare importanță pentru viața publică a comunității [fiind incidente astfel prevederile art. 2, art. 61 și art. 69 alin. (2) din Legea fundamentală], urmăresc să asigure Parlamentului posibilitatea reală de exercitare concretă a funcției de control, în sensul de a putea avea acces la informațiile necesare elucidării unor aspecte de interes public. Or, dacă o astfel de activitate nu ar dispune de mijloace adecvate și nu ar fi înzestrată cu o anumită autoritate, obiectivul propus nu ar putea fi atins, iar comisia de anchetă parlamentară și-ar reduce rolul la unul teoretic sau chiar decorativ, lipsit de orice eficiență. Intenția legiuitorului a fost însă de a asigura comisiei de anchetă o arie mai cuprinzătoare de acțiune, în sensul de a putea obține informații și de la alte persoane decât subiectele de drept ce se circumscriu raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern.

38. Având în vedere aceste argumente, Curtea a apreciat că, în exercitarea funcției de control, Parlamentul este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe care Constituția, legea și propriile regulamente de organizare și funcționare i le pune la dispoziție, comisiile parlamentare, deși consacrate constituțional, având doar un rol auxiliar în formarea deciziei finale a forului legislativ.

39. Cu alte cuvinte, Curtea a reținut că atribuția corespunzătoare funcției de control a Parlamentului se realizează prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă, fără a distinge între cele două categorii de comisii (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 69—72).

40. Examinând comparativ sfera competențelor celor două tipuri de comisii parlamentare (comisia permanentă de control și comisia de anchetă), Curtea a statuat că, „în vreme ce prima categorie are plenitudine de analiză, verificare și evaluare a activității autorității publice aflate sub control parlamentar, sub toate aspectele în care autoritatea publică desfășoară atribuții, comisia de anchetă are un rol limitat la verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative. Ambele categorii de comisii întocmesc rapoarte prin care stabilesc concluzii, răspunderi și măsuri care se impun, la nivelul Parlamentului. Pe de altă parte, în vreme ce o comisie permanentă de control, așa cum arată și titulatura, își exercită competența de control pe toată durata mandatului Parlamentului, desfășurând activități de verificare periodice și continue, în cazul comisiilor de anchetă, acestea acționează pe o perioadă determinată de timp, încetându-și activitatea după efectuarea anchetei și prezentarea concluziilor către plenumul Parlamentului. Așa fiind, având în vedere sfera atribuțiilor și perioada de exercitare a acestora, Curtea constată că, în situația în care cauzele sau împrejurările în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative sunt legate de activitatea unei autorități publice aflate sub control parlamentar, competențele celor două tipologii de comisii se suprapun” (Decizia nr. 720 din 15 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 18 ianuarie 2018, paragraful 41, citată în paragraful 73 al Deciziei nr. 206 din 3 aprilie 2018).

41. Cu alte cuvinte, Curtea a statuat că, în cazul autorităților publice aflate sub control parlamentar exercitat prin intermediul comisiilor permanente, împrejurările concrete în care s-a desfășurat un anumit eveniment sau acțiune sunt investigate de respectiva comisie, în virtutea plenitudinii sale de control, sau

pot fi investigate de o comisie specială de anchetă, înființată expres pentru cercetarea evenimentului sau acțiunii alegate (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 73), așa încât, din această perspectivă, Curtea constată că prima critică a autorului sesizării este nefondată.

42. În continuare, cât privește critica potrivit căreia în cadrul Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 nu se face referire la evenimente/acțiuni care constituie fapte concrete, relevante asupra interesului general, a căror existență ar determina un impact negativ asupra societății, ci doar se stabilește competența comisiei de anchetă de a verifica o serie de aspecte care țin de activitatea curentă din cadrul Serviciului de Protecție și Pază, în acest fel hotărârea adoptată fiind contrară dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituție, Curtea reamintește, în acord cu jurisprudența anterior citată, că, potrivit sferei sale de competență, comisia de anchetă are un rol limitat atât din punctul de vedere al obiectului de cercetare, respectiv verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, cât și din punct de vedere temporal, activând atât timp cât este necesar pentru clarificarea obiectivelor sale concrete. Evenimentele sau acțiunile cu efecte negative trebuie să aibă un impact relevant asupra interesului public general, de natură a justifica o anchetă la nivel parlamentar, și trebuie să fie identificabile, să reprezinte fapte concrete, respectiv cercetarea să fie aptă a determina existența/comiterea/realizarea evenimentului/acțiunii alegate(e) în vederea adoptării măsurilor corespunzătoare sau a efectuării demersurilor către autoritățile competente să adopte aceste măsuri. Ancheta poate viza evenimente sau acțiuni în care sunt implicate autorități aflate sub control parlamentar, dar și alte autorități, pentru care nici Constituția și nici legile proprii de organizare și funcționare nu prevăd controlul parlamentar. Având în vedere obiectivele stabilite prin hotărâre a Parlamentului, în urma desfășurării activității de verificare, comisia întocmește un raport prin care prezintă concluziile și propune măsurile care se impun, la nivelul Parlamentului. Odată cu finalizarea anchetei și prezentarea raportului către plenumul Parlamentului, comisia își încetează activitatea.

43. Așadar, scopul comisiei de anchetă este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimentele supuse cercetării, constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia de anchetă, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane. Aceste comisii nu au competența de a da un verdict, ci aceea de a întocmi un raport cu privire la situația de fapt anchetată, prin care se vor indica concluziile la care au ajuns pe baza actelor și documentelor pe care le-au consultat și a audierilor efectuate (Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, paragraful 81).

44. Având în vedere aceste considerații de principiu și criticile formulate de autorul sesizării, Curtea va analiza dacă dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 respectă cerințele stabilite de normele constituționale, legale și regulamentare, precum și de jurisprudența Curții Constituționale, respectiv dacă Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 vizează evenimente/acțiuni care constituie fapte concrete cu efecte negative, relevante asupra interesului public general.

45. Cu alte cuvinte, Curtea va analiza dacă obiectivele Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, astfel cum sunt acestea reglementate în art. 1 din Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018, răspund imperativului politic și social de a clarifica anumite aspecte de mare importanță pentru viața publică a comunității.

46. În acest sens, Curtea constată că obiectivele anchetei, astfel cum sunt reglementate în art. 1 din Hotărârea

Parlamentului României nr. 31/2018, vizează identificarea persoanelor, mijloacelor și a acțiunilor prin care Serviciul de Protecție și Pază a influențat sau a încercat să influențeze unele decizii politice, identificarea unor persoane și/sau personalități politice sau publice cărora li s-au propus acțiuni de colaborare cu Serviciul de Protecție și Pază, precum și stabilirea persoanelor și/sau personalităților publice sau politice care au acceptat aceste colaborări, determinarea obiectului și obiectivelor acestor colaborări, precum și a obligațiilor care reveneau părților — Serviciul de Protecție și Pază și, respectiv, persoanele în cauză, identificarea protocolelor de colaborare încheiate cu alte instituții care excedează cadrului legal de organizare și funcționare, precum și atribuțiilor legale ale Serviciului de Protecție și Pază sau ale celorlalte instituții cosemnate, precum și verificarea oricăror altor aspecte care reies din derularea lucrărilor comisiei și care sunt relevante pentru îndeplinirea obiectivelor și scopului comisiei.

47. Analizând conținutul normativ al dispozițiilor ce reglementează obiectivele menționate, Curtea constată, contrar celor susținute de autorul sesizării, că acestea fac referire la evenimente/acțiuni care constituie fapte concrete, relevante asupra interesului public general, a căror existență ar determina un impact negativ asupra interesului public general, de natură a justifica o anchetă la nivel parlamentar. Așadar, față de obiectul de cercetare reglementat în art. 1 din hotărârea criticată, astfel cum a fost menționat anterior, Curtea reține că activitatea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide este aptă a determina existența, comiterea, realizarea evenimentului/acțiunii pentru care această comisie a fost constituită, în vederea adoptării măsurilor corespunzătoare sau a efectuării demersurilor către autoritățile competente să adopte aceste măsuri.

48. De altfel, Curtea reține că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 a fost adoptată pentru punerea în aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr. 206 din 3 aprilie 2018, precitate, scopul și motivarea reglementării fiind cuprinse în preambulul hotărârii, astfel cum prevăd dispozițiile art. 43 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

49. Potrivit preambulului Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, aceasta a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 206 din 3 aprilie 2018 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea activității directorului Serviciului de Protecție și Pază, domnul Pahonțu Lucian-Silvan, și a modului în care este posibil ca acesta să fi implicat instituția în activități care excedează cadrului legal de funcționare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 23 aprilie 2018, și având în vedere declarațiile viceprim-ministrului Paul Stănescu, potrivit cărora un emisar din partea directorului Serviciului de Protecție și Pază i-ar fi solicitat colaborarea cu acest serviciu în schimbul susținerii politice pentru preluarea conducerii Partidului Social Democrat. De asemenea, pentru a se motiva adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018, în preambulul acesteia s-a reținut că protocolele de colaborare cu alte instituții, care pot exceda prevederilor legale în îndeplinirea scopului pentru care au fost înființate și funcționează aceste instituții, sunt de maximă importanță publică și s-a apreciat că aceste acuze publice la adresa conducerii unui serviciu foarte

important în arhitectura instituțiilor de ordine și siguranță națională necesită o verificare și o analiză foarte atentă, necesară clarificării cauzelor sau împrejurărilor în care s-au produs aceste fapte sau au avut loc aceste acțiuni.

50. Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, precitată, a admis sesizările de neconstituționalitate formulate de un număr de 56 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și de un număr de 22 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și a constatat că dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 11/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea activității directorului Serviciului de Protecție și Pază, domnul Pahonțu Lucian-Silvan, și a modului în care este posibil ca acesta să fi implicat instituția în activități care excedează cadrului legal de funcționare sunt neconstituționale. În motivarea deciziei sale, Curtea a constatat că, prin hotărârea precitată, a fost înființată o comisie de anchetă care nu are un obiect concret de cercetare, respectiv verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, obiectul de verificare al comisiei de anchetă vizând aspecte legate de activitatea curentă a Serviciului de Protecție și Pază, hotărârea astfel adoptată fiind contrară prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituție, totodată, competențele de verificare atribuite comisiei de anchetă având un evident caracter *intuitu personae*, controlul efectuat urmând a identifica eventuale abateri ale domnului Pahonțu Lucian-Silvan — director al Serviciului de Pază și Protecție — de la normele legale în vigoare, abateri care dacă s-ar fi dovedit reale ar fi fost de natură să atragă răspunderea juridică a acestuia — disciplinară sau penală (paragrafele 88, 90).

51. În acest context jurisprudențial a fost adoptată Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018, supusă controlului Curții, ancheta parlamentară fiind declanșată ca urmare a prezentării în spațiul public a unor eventuale fapte/abateri care pot fi calificate drept încălcări ale competențelor proprii ale Serviciului de Protecție și Pază și care, dacă s-ar fi dovedit reale, ar fi afectat imaginea acestei instituții publice, totodată, ancheta parlamentară vizând posibile evenimente sau acțiuni care s-au petrecut și care au produs efecte negative.

52. În aceste condiții, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 respectă rolul constituțional al comisiilor de anchetă, prevăzut de art. 64 alin. (4) din Constituție, așa cum a fost stabilit și dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

53. Cât privește critica referitoare la încălcarea, prin Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018, a principiului separației puterilor în stat, Curtea constată că aceasta este nefondată atât timp cât, astfel cum s-a reținut anterior, obiectivele stabilite prin hotărârea criticată, reglementate în art. 1, se circumscriu limitelor competenței de control a comisiei parlamentare de anchetă, astfel cum au fost acestea stabilite în jurisprudența Curții Constituționale, anterior citată.

54. Prin Decizia nr. 206 din 3 aprilie 2018, Curtea a reținut că Hotărârea Parlamentului României nr. 11/2018 încalcă și principiul separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât aceasta atribuia comisiei parlamentare de anchetă competențe de control asupra legalității activității unei persoane, activitate desfășurată în calitate sa de conducător al unei instituții publice, în condițiile în care aceste competențe aparțineau, potrivit legii, altor autorități publice, respectiv Consiliului Suprem de Apărare a Țării și Președintelui României, pe de o parte, și Ministerului Public și instanțelor judecătorești, pe de altă parte (paragraful 92).

55. Or, în cauză, atât timp cât s-a constatat că obiectivele Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2018 fac referire — în

acord cu prevederile și jurisprudența constituțională — la evenimente/acțiuni care constituie fapte concrete, relevante asupra interesului public general, a căror existență ar determina un impact negativ asupra interesului public general, de natură a justifica o anchetă la nivel parlamentar, Curtea nu poate susține că adoptarea acesteia, în vederea constituirii Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide, este contrară art. 1 alin. (4) din Constituție. De

altfel, potrivit jurisprudenței instanței de control constituțional, principiul separației și echilibrului puterilor în stat presupune existența unui control reciproc între puterile statului, sub aspectul exercitării în conformitate cu legea a atribuțiilor lor specifice, acesta fiind un mecanism specific statului de drept și democratic, pentru evitarea abuzurilor din partea uneia sau alteia dintre puterile statului (a se vedea Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 2 noiembrie 2011).

56. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2018 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă a Camerei Deputaților și Senatului pentru verificarea posibilei implicări a Serviciului de Protecție și Pază în activitatea unor partide politice și în activitatea unor lideri ai acestor partide este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Autorității Navale Române

Având în vedere Referatul Direcției economice nr. 37.971 din 1.10.2018 prin care se propune spre aprobare bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Autorității Navale Române,

în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2018 al Autorității Navale Române, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și care se finanțează din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Navale Române

reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Navală Română poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

București, 11 octombrie 2018.
Nr. 1.574.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2018 pentru Autoritatea Navală Română**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	118.518,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	72.450,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	72.450,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	1.850,00
30.10			VENITURI DIN PROPRIETATE	950,00
	05		Venituri din concesiuni și închirieri	950,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	900,00
	03		Alte venituri din dobânzi	900,00
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	70.600,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	66.500,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	66.500,00
36.10			DIVERSE VENITURI	4.100,00
	50		Alte venituri	4.100,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	38.231,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	38.231,00
42.00	10		IV. SUBVENȚII	3.193,00
42.10			SUBVENȚII DE LA ALTE ADMINISTRAȚII	3.193,00
	70		Subvenții de la bugetul de stat către instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii necesare susținerii derulării proiectelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare aferente perioadei de programare 2014-2020	3.193,00
48.10			SUME PRIMITE DE LA UE/ALȚI DONATORI ÎN CONTUL PLĂȚILOR EFECTUATE ȘI PREFINANȚĂRI AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	4.644,00
	01		Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	2.640,00
	19		Mecanismul pentru Interconectarea Europei (CEF)	2.004,00
84.10	50		CHELTUIELI TOTAL	
			I. Credite de angajament	118.518,00
			II. Credite bugetare	118.518,00
01			CHELTUIELI CURENTE	
			I. Credite de angajament	83.766,00
			II. Credite bugetare	83.766,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	
			I. Credite de angajament	57.668,00
			II. Credite bugetare	57.668,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	
			I. Credite de angajament	51.101,00
			II. Credite bugetare	51.101,00
	01		Salarii de bază	
			I. Credite de angajament	39.828,00
			II. Credite bugetare	39.828,00
	05		Sporuri pentru condiții de muncă	
			I. Credite de angajament	9.232,00
			II. Credite bugetare	9.232,00
	06		Alte sporuri	
			I. Credite de angajament	1.149,00
			II. Credite bugetare	1.149,00
	12		Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	
			I. Credite de angajament	212,00
			II. Credite bugetare	212,00
	13		Indemnizații de delegare	
			I. Credite de angajament	500,00
			II. Credite bugetare	500,00
	30		Alte drepturi salariale în bani	
			I. Credite de angajament	180,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	180,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	
			I. Credite de angajament	4.411,00
			II. Credite bugetare	4.411,00
		01	Tichete de masă	
			I. Credite de angajament	1,00
			II. Credite bugetare	1,00
		02	Normă de hrană	
			I. Credite de angajament	190,00
			II. Credite bugetare	190,00
		03	Uniforme și echipament obligatoriu	
			I. Credite de angajament	3.010,00
			II. Credite bugetare	3.010,00
		06	Vouchere de vacanță	
			I. Credite de angajament	1.210,00
			II. Credite bugetare	1.210,00
	10.03		Contribuții	
			I. Credite de angajament	2.156,00
			II. Credite bugetare	2.156,00
		01	Contribuții de asigurări sociale de stat	
			I. Credite de angajament	473,00
			II. Credite bugetare	473,00
		02	Contribuții de asigurări de șomaj	
			I. Credite de angajament	15,00
			II. Credite bugetare	15,00
		03	Contribuții de asigurări sociale de sănătate	
			I. Credite de angajament	156,00
			II. Credite bugetare	156,00
		04	Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă	
			I. Credite de angajament	7,00
			II. Credite bugetare	7,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	
			I. Credite de angajament	330,00
			II. Credite bugetare	330,00
		07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	
			I. Credite de angajament	1.150,00
			II. Credite bugetare	1.150,00
		08	Contribuții plătite de angajator în numele angajatului	
			I. Credite de angajament	25,00
			II. Credite bugetare	25,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	
			I. Credite de angajament	15.051,00
			II. Credite bugetare	15.051,00
	20.01		Bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	6.440,00
			II. Credite bugetare	6.440,00
		01	Furnituri de birou	
			I. Credite de angajament	260,00
			II. Credite bugetare	260,00
		02	Materiale pentru curățenie	
			I. Credite de angajament	100,00
			II. Credite bugetare	100,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	
			I. Credite de angajament	1.792,00
			II. Credite bugetare	1.792,00
		04	Apă, canal și salubritate	
			I. Credite de angajament	190,00
			II. Credite bugetare	190,00
		05	Carburanți și lubrifianți	
			I. Credite de angajament	821,00
			II. Credite bugetare	821,00
		06	Piese de schimb	
			I. Credite de angajament	210,00
			II. Credite bugetare	210,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
		07	Transport	
			I. Credite de angajament	2,00
			II. Credite bugetare	2,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	
			I. Credite de angajament	1.198,00
			II. Credite bugetare	1.198,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
			I. Credite de angajament	826,00
			II. Credite bugetare	826,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	
			I. Credite de angajament	1.041,00
			II. Credite bugetare	1.041,00
	20.02		Reparații curente	
			I. Credite de angajament	2.537,00
			II. Credite bugetare	2.537,00
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	30,00
			II. Credite bugetare	30,00
		01	Medicamente	
			I. Credite de angajament	30,00
			II. Credite bugetare	30,00
		02	Materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	
			I. Credite de angajament	3.038,00
			II. Credite bugetare	3.038,00
		01	Uniforme și echipament	
			I. Credite de angajament	2.433,00
			II. Credite bugetare	2.433,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	
			I. Credite de angajament	5,00
			II. Credite bugetare	5,00
		30	Alte obiecte de inventar	
			I. Credite de angajament	600,00
			II. Credite bugetare	600,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	533,00
			II. Credite bugetare	533,00
		01	Deplasări interne, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	300,00
			II. Credite bugetare	300,00
		02	Deplasări în străinătate	
			I. Credite de angajament	233,00
			II. Credite bugetare	233,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	
			I. Credite de angajament	60,00
			II. Credite bugetare	60,00
	20.12		Consultanță și expertiză	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
	20.13		Pregătire profesională	
			I. Credite de angajament	293,00
			II. Credite bugetare	293,00
	20.14		Protecția muncii	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	
			I. Credite de angajament	15,00
			II. Credite bugetare	15,00
	20.30		Alte cheltuieli	
			I. Credite de angajament	1.855,00
			II. Credite bugetare	1.855,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
		02	Protocol și reprezentare	
			I. Credite de angajament	60,00
			II. Credite bugetare	60,00
		03	Prime de asigurare non-viață	
			I. Credite de angajament	260,00
			II. Credite bugetare	260,00
		04	Chirii	
			I. Credite de angajament	250,00
			II. Credite bugetare	250,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	1.285,00
			II. Credite bugetare	1.285,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	
			I. Credite de angajament	3.010,00
			II. Credite bugetare	3.010,00
	57.02		Ajutoare sociale	
			I. Credite de angajament	3.010,00
			II. Credite bugetare	3.010,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	
			I. Credite de angajament	3.000,00
			II. Credite bugetare	3.000,00
		03	Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
58			Titlul X. PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
			I. Credite de angajament	7.837,00
			II. Credite bugetare	7.837,00
	58.01		Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)	
			I. Credite de angajament	3.106,00
			II. Credite bugetare	3.106,00
		01	- Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	466,00
			II. Credite bugetare	466,00
		02	- Finanțare externă nerambursabilă	
			I. Credite de angajament	2.640,00
			II. Credite bugetare	2.640,00
		03	- Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	58.30		Mecanismul pentru Interconectarea Europei (CEF)	
			I. Credite de angajament	4.731,00
			II. Credite bugetare	4.731,00
		01	- Finanțare națională	
			I. Credite de angajament	2.006,00
			II. Credite bugetare	2.006,00
		02	- Finanțare externă nerambursabilă	
			I. Credite de angajament	2.004,00
			II. Credite bugetare	2.004,00
		03	- Cheltuieli neeligibile	
			I. Credite de angajament	721,00
			II. Credite bugetare	721,00
59			Titlul XI. ALTE CHELTUIELI	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
	59.40		Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	
			I. Credite de angajament	34.752,00
			II. Credite bugetare	34.752,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	
			I. Credite de angajament	34.752,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	34.752,00
	71.01		Active fixe	
			I. Credite de angajament	33.737,00
			II. Credite bugetare	33.737,00
		01	Construcții	
			I. Credite de angajament	3.162,00
			II. Credite bugetare	3.162,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	
			I. Credite de angajament	23.171,00
			II. Credite bugetare	23.171,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	
			I. Credite de angajament	425,00
			II. Credite bugetare	425,00
		30	Alte active fixe	
			I. Credite de angajament	6.979,00
			II. Credite bugetare	6.979,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	
			I. Credite de angajament	1.015,00
			II. Credite bugetare	1.015,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018:

- 1) Număr mediu de personal: 689 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 6.087 lei(RO)/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 138 mii lei);
- 4) În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și alte drepturi plătite unor persoane din afara unității (suma de 212 mii lei), precum și indemnizațiile de delegare (suma de 500 mii lei).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 097525